

Kluisstraat 86 -
rue de l'Ermitage
B-1050 Brussels

+32 (0)2 644 42 48
info@la-loge.be

Zoë Paul brengt werk dat bestaat uit elementen en motieven die een zin van verbondenheid oproepen, zowel op het niveau van het persoonlijke als op het niveau van de gemeenschap. Ze zet daarvoor tijdloze, universeel bruikbare technieken en *low-tech* materialen in zoals klei, verf en wol. Materialen uit een kleinschalige economie die gebruikt worden om dagelijkse behoeften te bevredigen. Haar werk is een onderzoek naar onze relatie met traditie en de manier waarop onze perceptie van de waarde van een object verandert door de tijd en de context waarbinnen we het beschouwen.

In *Despina* kijkt Zoë Paul door de lens van mythologie, vruchtbaarheid en vrouwelijkheid naar het leven als een oneindig, cyclisch proces. Op uitnodiging van La Loge brengt ze met nieuwe werken en materiële experimenten een verhaal bestaande uit scènes die zich zowel afspelen op het levendige aardoppervlak, als eronder, in de goddelijke maar obscure onderwereld. Ze benadrukt de onderlinge afhankelijkheid van - en de wisselwerking tussen - die twee werelden, bijvoorbeeld door gebruik te maken van symbolen en allegorieën. Omdat ze de natuur op een eerder holistische wijze benadert, verkiest Paul traditie en vrouwelijkheid boven modernere en meer mechanische manieren om zich tot de wereld te verhouden, en belicht ze hoe de aarde een zorgende, zachte, aandachtige houding overvloedig honoreert.

De tentoonstelling verenigt de verschillende facetten van *Despina*, dochter van Poseidon en Demeter, als meesteres van het huis en ondergrondse godheid van natuur, geboorte en dood. In het Grieks refereert het woord *Despina* ook aan 'vrouw', waardoor de kunstenaar een reeks associaties rond het thema 'vrouwelijkheid' uitwerkt. Met de mythologische figuur *Despina* als gids, de meesteres van het huis, belicht ze dat ambacht als praktijk doorheen de geschiedenis als vrouwelijk en huiselijk beschouwd werd, en ziet in die eerder enge interpretatie het in standhouden van een vooringenomenheid, zowel van een archaisch vrouwbeeld als van het miskennen van ambacht als scheppende kracht van gemeenschap en affectiviteit.

Despina is evenzeer de godin van graan, oogst, groei en de vruchtbaarheid van de aarde. Ze is daardoor een erg geschikte protagonist om het te hebben over permacultuur en natuurlijke landbouw als alternatieven voor patriarchale productiemethodes, zoals industriële landbouw en productie. Permacultuur moedigt gemeenschappen aan vindingrijk, duurzaam en zelfredzaam te zijn, en tegelijkertijd een gezonde en evenwichtige relatie met de aarde aan te gaan. Om dit mogelijk te maken, moeten we volgens de Japanse landbouwer en filosoof Masanobu Fukuoka begrijpen "wat onvervalste aarde is, zodat we instinctief kunnen begrijpen wat er moet worden gedaan - en wat er niet mag worden gedaan - om in harmonie te werken met diens processen." Deze intuïtieve manier van omgaan met hulpbronnen en materialen wordt weerspiegeld in Zoë Pauls gebruik van elementen die ouder zijn dan de mensheid zelf,

zoals klei, water, modder en mest. Ze evoceert een economie die zich richt op de invulling van de dagelijkse levensbehoeftes, waarin ambacht evenzeer overdracht van kennis en ideeën betekent en niet hoeft te worden beperkt tot het stereotype onderscheid in handelingen van gender.

De tentoonstelling toont drie verschillende werelden, de levende, bovengrondse wereld, de goddelijke, mythische onderwereld en de overgangsruijme waardoor deze met elkaar in verbinding staan. In de hoofdruijme op het gelijkvloers nodigt Paul de bezoeker uit het gebied van het levende en het stoffelijk te ervaren. Een groot kralengordijn (*Zargana*, 2019), versierd met het beeld van een vis, hangt aan het plafond naar beneden en verwijst naar het aardoppervlak en diens levendige atmosfeer. De kralen werden met de hand gerold en één voor één gekleurd met ruwe oxiden en gemalen geologische mineralen. De vis is een rode mul, een soort geitvis, geassocieerd met Despina, godin van de onderwereld. Deze vissen waren erg populair in het Oude Rome en werd zowel enigszins intiem als wreed behandeld: welgestelde Romeinen hielden hen als huisdieren en voedden hen met de hand, maar putten ook een zeker esthetisch plezier uit de vreemd veranderende rode kleuren die hun huid vertoonden tijdens het sterven. Zargana, de titel van het werk, is niet alleen de Griekse benaming voor de vis maar ook een algemene verwijzing naar 'vrouw' in streektaal. Het kralengordijn als een soort lo-fi cinematografische technologie is een wederkerend medium in het werk van Paul, het maakt een natuurlijk bewegen mogelijk bestaande uit stilstaande beelden. Het refereert aan de kralengordijnen aan de voordeuren in Griekse dorpen die het publieke van het private scheiden, terwijl het ook de transitorische staat belichaamt, verpersoonlijkt door Despina. De wand in de niche van La Loge (*The way we walk apart*, 2019) is gemaakt uit lokale terracottategels en refereert aan vernaculaire architectuur, maar roept ook de levendigheid op van een een domestieke en dorpsse sfeer.

Eveneens in de hoofdruijme, breidt een reeks schilderijen bestaande uit gedroogde bloemen, kruiden en planten het materiële en conceptuele onderzoek van de kunstenaar uit naar de esthetiek van leven en dood. Met bloemen en planten als stilleven evoceert ze het efemere van de natuur via beelden van het dagelijkse bestaan. In het midden van de ruijme roepen de zeven keramieken (*The Breathing Pots*, 2019) dan weer een lichamelijke kwaliteit op, met hun torso-achtige en organische vormen, dewelke water bevatten in plaats van met lucht gevulde longen. Ze lijken gevormd door het water, als negatief van de sculptuur. De vis en vloeiende figuren diepen de idee van het stromen verder uit, opnieuw water als metafoor, als bron van leven. Ze creëert een aquatische omgeving, waarin leven ontkiemt en vergaat, maar waarvan het water niettemin door de barsten en scheuren naar beneden sijpelt, naar de dieptes van de onderwereld. Paul benadrukt zo de dichotomie tussen deze twee toestanden van bestaan, alsook hun onderlinge afhankelijkheid.

In de gangen van La Loge zijn de muren versierd met voluptueuze figuren en benen (*Wall Paintings*, 2019) uit klei en oxiden, dezelfde materialen die Paul gebruikt in het kralengordijn. De figuren zijn rechtstreeks op de muren geschilderd, in

veranderlijke kleuren waardoor het efemere tot uitdrukking komt. Deze spookachtige figuren suggereren weer een andere vorm van tijdelijkheid, en verbinden de verschillende werelden die deze tentoonstelling oproept, kruipend over de muren en door de spleten van het gebouw. In de hal komen de bezoekers in een zone die hen vertraagt, waar kruidenthee (*Tea Ceremony*, 2019) wordt geserveerd om de zintuigen aan te scherpen, een terugkerend motief in Pauls werk. De kopjes en theepotten zijn sculpturen van de kunstenaar, de thee (aangeleverd door het Griekse bedrijf Daphnis and Chloe) refereert aan een mondaine menselijke activiteit en brengt de waarde van objecten en van de ervaring van gedeelde tijd onder de aandacht. Verder: twee zwarte, slanke honden (*Dogs*, 2018), het zijn symbolische figuren uit de onderwereld. Samen met de gangen van La Loge, neemt de hal de status van limbo aan.

Doordat Paul met haar tentoonstelling de verticale as van La Loge benadrukt - het hangende kralengordijn, het sijpelende water - nodigt ze ons uit het gebouw opnieuw te interpreteren. Daar waar de centrale ruimte op het gelijkvloers het gebied van de levenden symboliseert, vinden we in de kelder een vochtige, mossige omgeving waar goddelijke figuren resideren. Uit deze donkere, ondergrondse wereld verschijnen goddelijke, vrouwelijke vormen (*Reclining Figures*, 2019), komen tevoorschijn uit een tapijt van aarde. Gehouwen uit marmer, met hun voortplantingsorganen als ronde silhouetten, belichamen ze de kracht van de vruchtbaarheid van aarde en natuur.

Over de kunstenaar

Zoë Paul (b. 1987, Londen) is van Zuid-Afrikaanse origine en groeide op tussen het Griekse eiland Kithira en Oxford. Ze werkt en woont in Athene. Na het behalen van haar bachelordiploma aan het Camberwell College of Art voltooide ze haar MA in beeldhouwkunst aan het Royal College of Art in Londen. Eerdere projecten en tentoonstellingen zijn *La Perma-Perla Kraal Emporium*, een samenwerkingsproject dat bezoekers uitnodigt om aan een lange tafel te zitten en kleikralen te rollen (SPIKE Island, Bristol, 2018 en *The Breeder*, Athens, 2017); *Equilibrists*, georganiseerd door het New Museum, New York en de DESTE Foundation, Athene in samenwerking met het Benaki Museum, Athene; *Solitude and Village*, een tentoonstelling over sociale relaties, plicht en schuld in het dorp (*The Breeder*, Athens, 2016) en *Unorthodox* (Jewish Museum, New York, 2015). Paul was in 2018 in residentie in Hospitalfield in Schotland, waar ze het werk *wild wolf, man and fish* maakte.

Lijst van werken

Hal en gang

Tea Ceremony, 2019
Potten, kopjes en thee

Dogs, 2018
Keramiek
45 x 85 x 45 cm

Wall Paintings, 2019
Klei
Variabele afmetingen

Tempel

Zargana, 2019
Handgedraaide klei-parels en ruwe oxiden
470 x 140 cm

The way we walk apart, 2019
Olieschilderijen op terracotategels
Variabele afmetingen

Flower Paintings, 2017
Gedroogde bloemen, planten en kruiden
100 x 140 cm

The Breathing Pots, 2019
Witgekalkte keramiek
100 x 60 x 50 cm

Kelder

Reclining Ladies, 2019
Hars, mest, klei, stro, papiermache en marmer
Variabele afmetingen

Tweede verdieping

Wall Paintings, 2019
Klei
Variabele afmetingen

Editie

Ter gelegenheid van Despina (24 april - 29 juni 2019) werd een editie op een oplage van 15 geproduceerd. Voor meer informatie contacteer La Loge via info@la-loge.be

Zoë Paul
Platters, 2019, Editie op 15
geglazuurde keramiek
Variabele afmetingen (van 15 x 15 cm tot 24,5 x 23 cm)
Prijs: 550 euro

Dankwoord

Onze dank gaat uit naar Zoë Paul voor haar vertrouwen en de nauwe samenwerking bij de voorbereiding van deze tentoonstelling. Alle werken (behalve *Dogs* en *Flower Paintings*) werden geproduceerd door de kunstenaar ter gelegenheid van de tentoonstelling in La Loge.

Met dank aan het Bourgondisch Kruis in Harelbeke.

Het team van La Loge

Team: Laura Herman, Laila Melchior, Anne-Claire Schmitz
Visuele identiteit: Antoine Begon, Boy Vereecken
Vertalingen: Maarten Mertens, Juliane Regler
Installatie: Amaury Daurel, Benjamin Jaubert, Nicolas Moreau

Openingstijden

Donderdag - vrijdag - zaterdag, 12.00 - 18.00 uur
Gratis toegang. Bezoek onze website voor meer informatie over ons programma en onze evenementen.

La Loge Kluisstraat 86 - 1050 Brussel
+32 (0) 2 644 42 48
info@la-loge.be - www.la-loge.be

La Loge is een vereniging zonder winstoogmerk, geïnitieerd door architect Philippe Rotthier. La Loge wordt gesteund door de Philippe Rotthier Foundation, de Vlaamse Overheid (Flanders State of the Art) en First Sight, de vrienden van La Loge.